

РЕШЕНИЕ

№ 2956

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 06.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **10544** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ вр. т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ.

Образувано по жалба на Институт по механика – Б., с адрес: [населено място], [улица], бл. № 4, представляван от П. Д. – директор, срещу Решение № 09-75/13.10.2020 г. на Ръководителя на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 в качеството му на управляващ орган /УО/, с което се установява нередност и се определя финансова корекция в размер на 10 на сто от предоставената финансова подкрепа от ЕСИФ по проект BG05M2OP001-1.002-0011 „Изграждане и развитие на Център за Компетентност по М. и чисти технологии М. /М., I., R., A., C. technologies/“, финансиран по Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 г. /ОПНОИР/ за обществена поръчка с предмет: „Доставка, инсталиране, въвеждане в експлоатация и обучение на мултимодулна платформа за наномеханика /трибоиндентор/“.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно, като се поддържа, че оспореният акт е постановен в противоречие с материалноправните разпоредби на действащото европейско и национално законодателство. Излагат се

съображения за необоснованост и немотивираност на акта както по отношение на фактическите констатации, така и по отношение на наличието на основания за квалифициране на констатациите като нарушения и нередности по смисъла на закона. Иска се неговата отмяна и присъждане на направените разноски по делото, както и юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят Институт по механика – Б., с директор П. Д. – редовно призован, представлява се от юрк. П., с пълномощно по делото, която поддържа жалбата и моли да ѝ бъде даден срок за представяне на писмени бележки.

Ответникът Ръководителят на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 в качеството му на УО – редовно призован, представлява се от служител с юридическо образование С., с пълномощно по делото, който pledира за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана, представя подробен отговор на жалбата и поддържа мотивите, изложени в него, и претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори по делото, а се установява и от приетата административна преписка, че между страните е сключен валиден административен договор за безвъзмездна финансова помощ по ОПОИР, Процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG05M2OP001-1.002 „Изграждане и развитие на центрове за компетентност“, с рег. № на Договора: BG05M2OP001-1.002-0011-C01, с бенефициенти Институт по механика – Б., Институт по информационни и комуникационни технологии – Б., Централна лаборатория по слънчева енергия и нови енергийни източници – Б., Софийски университет „Св. К. О.“, Технически университет – С., Университет „проф. д-р А. З.“ – Б., Висше училище по застраховане и финанси и Фондация „ГИС-ТРАНСФЕР ЦЕНТЪР“, и че от страна на Институт по механика – Б., в качеството му на възложител е проведена процедура по ЗОП с предмет „Доставка, инсталиране, въвеждане в експлоатация и обучение на мултимодулна платформа за наномеханика /трибоиндентор/“ по проект № BG05M2OP001-1.002-0011 „Център за Компетентност М.“, въз основа на която е сключен Договор РД-09-62/10.03.20 г. с изпълнител [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ЕИК:[ЕИК], представлявано от М. Й., в качеството на управител.

От страна на УО е извършена проверка по отношение на проведената обществена поръчка, открита на 10.03.2020 г. с индивидуален номер 01942-2020-0004 в РОП и сключения договор от възложителя. Въз основа на констатирани нередности от страна на УО е започнала процедура по администриране на нередности и определяне на финансова корекция, като с писмо, изпратено чрез ИСУН 2020, кореспонденция с рег. № BG05M2OP001-1.002-0011-C02-M047 от 11.09.2020 г., УО е приел, че в поръчката е използвано условие за изпълнение на поръчката, което ограничава достъпа на кандидатите или участниците, като е приел, че е налице нарушение на чл. 2, ал. 1, т. 1 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/, който въвежда изискване обществените поръчки да се възлагат в съответствие с принципите на Договора за функционирането на Европейския съюз и по-специално тези за свободно движение на стоки, свобода на установяване и свобода на предоставяне на услуги и взаимно признаване, както и с

произтичащите от тях принципи на равнопоставеност и недопускане на дискриминация, както и че е налице нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗОП, съгласно който при възлагането на обществени поръчки възложителите нямат право да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка.

Жалбоподателят е депозирал в срок писмено възражение с изх. № 337/25.9.2020 г. по реда на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, което е обсъдено и прието за неоснователно в мотивите на постановеното Решение за финансова корекция, предмет на настоящия спор.

Няма спор по делото, като се установява от приложената административна преписка и от съдържанието на Уведомителното писмо и оспорения акт, че в документацията за обществена поръчка, част VII. „Указания за подготовка на офертата“, т. 1.2. „Към офертата участникът следва да представи следните документи“, подточка 1.2.3 Възложителят е посочил следното: „Оторизационно писмо (или друг еквивалентен документ) от производителя на апаратурата, удостоверяващо, че участникът е оторизиран за продажба и за гаранционна поддръжка на апаратурата, която предлага в изпълнение на поръчката, когато участникът не е производител и информация за собствен или нает оторизиран от производителя на апаратурата сервиз“.

УО при извършената проверка в производството по налагане на финансова корекция е тълкувал и приел по отношение на това условие, въведено от Възложителя в процедурата по ЗОП, че то не е дискриминационно, но води до ограничаване на достъпа на кандидатите или на участниците до конкретната процедура за възлагане на обществена поръчка, доколкото Възложителят не е предвидил, че оторизация „може да се предоставя не само от производителя на оборудването, но и от упълномощен от производителя представител за право на търговия/дистрибуция, който, притежавайки същите права, също може да оторизира участник в процедурата“. Прието е, че като не е предвидил такава възможност за представяне на оторизация от упълномощено лице, Възложителят е поставил условие, което препятства участието в процедурата, което е в нарушение на разпоредбите на чл. 2, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ЗОП. Тези изводи по отношение на фактическите констатации на УО са квалифицирани като нередност по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и на процентните показатели за определяне на размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ /Наредбата/: „Използване на основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане или условия за изпълнение на поръчката или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците“ За нарушението е определена финансова корекция в размер на 10 % от поисканите за възстановяване допустими разходи по засегнатия Договор за обществена поръчка № РД-09-112/16.06.2020 г. с изпълнител И. О..

На следващо място, по отношение на същия текст от документацията за обществена поръчка /част VII. „Указания за подготовка на офертата“, т. 1.2. „Към офертата участникът следва да представи следните документи“, подточка 1.2.3: „Оторизационно писмо (или друг еквивалентен документ) от производителя на апаратурата, удостоверяващо, че участникът е оторизиран за продажба и за

гаранционна поддръжка на апаратурата, която предлага в изпълнение на поръчката, когато участникът не е производител и информация за собствен или нает оторизиран от производителя на апаратурата сервис“./ УО е приел, че чрез изискването за представяне от страна на кандидатите на информация за собствен или нает оторизиран от производителя на апаратурата сервис Възложителят необосновано ограничава кръга от потенциални кандидати и в обявената процедура не могат да вземат участие потенциално заинтересованите лица, които не разполагат със собствен или нает оторизиран от производителя на апаратурата сервис, тъй като от формулировката на изискването се „налага изводът, че за да представят на етап кандидатаване достоверна информация за собствен или нает оторизират от производителя на апаратурата сервис, който ще бъде използван, участниците следва да разполагат с него още към момента на подаване на офертата“. Прието е, че като е въвел такова изискване, Възложителят е нарушил разпоредбите на чл. 2, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ЗОП. Тези изводи по отношение на фактическите констатации на УО са квалифицирани като нередност по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 на Наредбата: „Използване на основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане или условия за изпълнение на поръчката или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците“ За нарушението е определена финансова корекция в размер на 10 на сто от поисканите за възстановяване допустими разходи по засегнатия Договор за обществена поръчка № РД-09-112/16.06.2020 г. с изпълнител И. О..

Предвид принципа за некумулиране на финансови корекции, заложен в чл. 72, ал. 4 от ЗУСЕСИФ и чл. 7 от Наредбата, за констатираните нарушения е определена финансова корекция в размер на 10 на сто от поисканите за възстановяване допустими разходи по засегнатия Договор за обществена поръчка № № РД-09-112/16.06.2020 г. с изпълнител И. О. на стойност 706 000,00 лв. без включен ДДС и 847 200,00 лв. с включен ДДС.

Съобразно изложените мотиви и на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ и във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 2 от ЗОП и във връзка т. 11, буква „а“ от Приложението № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за нередности, съставляващи нарушения на правилата за определяне на изпълнител по реда на глава четвърта от ЗУСЕСИФ, извършени чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ, след разглеждане на възраженията от страна на бенефициента, е постановено оспореното решение.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима: подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от заинтересована страна и в преклузивния законов срок за обжалване.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. второ от ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. Съгласно чл. 4, ал. 1 от Устройствения правилник на ИА Оперативна програма „Наука и образование за

интелигентен растеж“ Агенцията изпълнява функциите на управляващ орган по Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно националното законодателство и правото на Европейския съюз. Според разпоредбата на чл. 6, т. 1 от Устройствения правилник на ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ изпълнителният директор е ръководител на управляващ орган по Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020. На основание Заповед № РД 12-251/30.10.2017 г. на министъра на образованието и науката К. Р. Г. е назначен на длъжността изпълнителен директор на ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“. С оглед на горното съдът прави извод, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган. Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 59, ал. 2 от АПК вр. чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазени са изискванията на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, като преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция е осигурена възможност на бенефициента да представи в разумен срок писмени възражения по основателността и размера на корекцията.

Спорът по същество се свежда до материалната законосъобразност на оспореното решение, като съдът намира, че актът е постановен при противоречие с материалноправните национални и общностни разпоредби. Изложените в акта мотиви са изцяло необосновани и представляват изцяло неотнормено с приложимото право тълкуване на едно изречение от изискванията в обществената поръчка, а именно: част VII. „Указания за подготовка на офертата“, т. 1.2. „Към офертата участникът следва да представи следните документи“, подточка 1.2.3 Възложителят е посочил следното: „Оторизационно писмо (или друг еквивалентен документ) от производителя на апаратурата, удостоверяващо, че участникът е оторизиран за продажба и за гаранционна поддръжка на апаратурата, която предлага в изпълнение на поръчката, когато участникът не е производител и информация за собствен или нает оторизиран от производителя на апаратурата сервиз“.

Преди всичко съдът намира за необходимо да посочи като абсолютно недопустимо от страна на У да квалифицира един и същ факт, идентичен по съдържание и основание, като две различни нарушения, както е направил в Решението, като е квалифицирал за едно деяние при поставяне на условия в обществената поръчка по ЗОП две различни нарушения, въз основа на собствените си „логически“, но не и правно обосновани тълкувания, развити относно института на упълномощаването, които са в пълно противоречие с правната наука и приложимия закон. Буквалното тълкуване на текста от изискванията на възложителя от страна на административния орган от акта са в пълно противоречие с основен институт на облигационното право – упълномощаването. Дали е представено оторизационно писмо от производителя или от негов пълномощник, е идентично като правен ефект, доколкото пълномощникът не извършва самостоятелно волеизявление, а винаги действа в рамките на представителната си власт съгласно Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/. Всички пространни мотиви от оспорваното решение и от отговора на жалбата по отношение на липсата на изрично посочване от страна на Възложителя, че оторизация „може да се предоставя не само от производителя на оборудването, но и от

упълномощен от производителя представител за право на търговия/дистрибуция“ противоречат на основни принципи и понятия в правото на Република България и общостното право на Европейския съюз.

В този смисъл, освен че изобщо липсва правна възможност за установяване на втора нередност за един и същи фактически състав, квалифициран от УО, по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 на Наредбата, развитите бланкетни тълкувания на УО противоречат на материалноправните разпоредби на ЗЗД и в частност ЗОП. Отрицателният факт, че Възложителят не е въвел изискване за представяне на оторизационно писмо от пълномощник на производителя е абсолютно ирелевантно по отношение на установяването на нарушение или ограничаване на достъпа на кандидатите или потенциални участници в процедурата, защото винаги законът допуска предоставянето на документи от пълномощник. В този смисъл посоченото нарушение от решението е в пълно противоречие с материалния закон, както и кумулирането му като нарушение към второто нарушение, установено в оспорваното решение. В тази част на посочените основания, постановеният акт е материално незаконосъобразен.

Касателно второто нарушение, установено в оспорваното решение, а именно че въвеждайки цитираното по-горе условие /част VII. „Указания за подготовка на офертата“, т. 1.2. „Към офертата участникът следва да представи следните документи“, подточка 1.2.3 Възложителят е посочил следното: „Оторизационно писмо (или друг еквивалентен документ) от производителя на апаратурата, удостоверяващо, че участникът е оторизиран за продажба и за гаранционна поддръжка на апаратурата, която предлага в изпълнение на поръчката, когато участникът не е производител и информация за собствен или нает оторизиран от производителя на апаратурата сервиз“./, Възложителят е стеснил и предопределил кръга от потенциални участници в обявената процедура, тъй като от формулировката на изискването се „налага изводът, че за да представят на етап кандидатаване достоверна информация за собствен или нает оторизиран от производителя на апаратурата сервиз, който ще бъде използван, участниците следва да разполагат с него още към момента на подаване на офертата“, ответникът счита, че изискването следва да се поставя само спрямо обявения за изпълнител участник, тъй като е пряко свързано с изпълнението на поръчката. Органът е приел още, че в действителност не се изисква от потенциалните участници сключване на наемен договор или договор за обслужване, но се изисква от тях да са водили преговори за наемането му, както и конкретно да посочат съответния сервиз.

Настоящият състав не споделя тези изводи и намира твърдението на жалбоподателя за основателно. Ответникът неправилно е приел, че изискването за предоставяне на информация за собствен или нает, оторизиран от производителя на апаратурата, сервиз пречатства участието на потенциални кандидати в обявената процедура. Съдът споделя довода на жалбоподателя, че изискването на Възложителя за предоставяне на информация за собствен или нает оторизиран от производителя на апаратурата сервиз е логично и обосновано предвид обема и спецификата на обществената поръчка – апаратура Т. с 8 изследователски модула. В изискванията не е предвидено участникът да разполага със собствен, оторизиран от производителя на апаратурата, сервиз, а да осигури такъв. Нуждата от оторизиран от производителя на апаратурата сервиз се налага, тъй като предмет на поръчката е специализиран и високотехнологичен апарат, монтирането, поддръжката и сервизирането, на който изисква специални познания, обучение при производителя и спазване на стандартите и правилата на производителя на апаратурата, поради което е невъзможно и би изложило на риск качеството на изпълнение допускането до участие на лица, които няма да разполагат със сервиз към датата на сключване на договора. Освен това, Възложителят е допуснал доказване на това обстоятелство по начин, който не затруднява и не натоварва участниците /декларация в свободен текст, че при спечелване на поръчката участникът ще осигури сервиз, оторизиран от производителя на апаратурата/, тъй като не е поставил ограничения по отношение на вида на документите, с които участниците следва да докажат изпълнение на спорното изискване. С

оглед гореизложеното изискването за наличие на оторизиран сервиз се явява необходимо условие за осигуряване на качествено обслужване и грижа за придобития по проекта Т. с 8 изследователски модула.

Съгласно чл. 1, § 1 на Регламент (ЕО, Е.) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности /Регламент № 2988/95/ за целите на защитата на финансовите интереси на Европейските общности се приемат общи правила, отнасящи се до единните проверки и до административните мерки и санкции, касаещи нередностите по отношение на правото на Общността. Съгласно чл. 1, § 2 от същия регламент „нередност“ означава всяко нарушение на разпоредба на правото на Общността в резултат на действие или бездействие от икономически оператор, което е имало или би имало за резултат нарушаването на общия бюджет на Общностите или на бюджетите, управлявани от тях, или посредством намаляването или загубата на приходи, произтичащи от собствени ресурси, които се събират направо от името на Общностите или посредством извършването на неоправдан разход.

Регламент № 2988/95 е базов по своя характер, доколкото определя общи правила за санкционирането от страна на държавата на случаите на допуснати нередности от страна на икономическите оператори. Конкретното възстановяване на неправилно използваните средства следва да се извърши въз основа на други разпоредби и това са секторните такива – в частност Регламент 1083/2006 г. и Регламент 1303/2013 г. И трите регламента са част от една и съща система, гарантираща доброто управление на средствата на Съюза /така в т. 32-34 от Решение на СЕС по съединени дела С-260/2014 г. и С-261/2014 г./ . Съгласно чл. 98 от Регламент 1083/2006 г. държавите членки носят отговорност, на първо място, да разследват нередностите, да действат при доказателства за голяма промяна, която засяга естеството на условията за изпълнението или контрола на операциите или оперативните програми, както и да извършват необходимите финансови корекции. Държавата членка извършва необходимите финансови корекции във връзка с отделни или системни нередности, установени в операциите или оперативните програми. Корекциите, извършени от държава членка, се състоят в анулирането на всички или на част от публичния принос за оперативната програма. Държавата членка взема предвид характера и сериозността на нередностите и финансовата загуба за фондовете.

Съгласно определението, дадено в чл. 2, т. 3 от Регламент 1083/2006 г., под „операция“ следва да се разбира проект или група проекти, избрани от органа за управление на съответната оперативна програма или под негова отговорност съгласно критериите, установени от мониторинговия комитет и осъществени от един или повече бенефициери, с оглед осъществяването на целите на приоритетната ос, към която се отнася. Съгласно чл. 2, т. 7 от същия Регламент под „нередност“ се разбира всяко нарушение на разпоредба на общностното право, произтичащо от действие или бездействие на стопански субект, което има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Европейския съюз, като отчете неоправдан разход в общия бюджет. Съгласно чл. 2, т. 36 от Регламент № 1303/2013 г. на ЕП и на Съвета от 17.12.2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета „нередност“ означава всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправилен разход в бюджета на Съюза. С Регламент 1303/2013 г. е отменен Регламент 1083/2006 г., като по същество по-голямата част от разпоредбите на новия

Регламент са идентични с тези на отменения. Чл. 143 от Регламент 1303/2013 г. изцяло преповтаря текста на цитирания по-горе чл. 98 от Регламент 1083/2006 г.

В изпълнение на приложимите норми на правото на Европейския съюз, посочени по-горе, и за изпълнение на наложената отговорност на Република България в качеството ѝ на държава членка да следи за извършени нередности и да защитава бюджетните интереси на ЕС чрез анулиране на публичния принос за дадена програма спрямо конкретната операция, при и по повод на която е констатирана нередност, в националното законодателство за регулиране на тези правоотношения са приети Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор /ЗФУКПС/, Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ и Методологията за определяне на финансови корекции, приета с ПМС №134/2010 г.

С оспореното решение за финансова корекция УО се позовава на нарушения на националното законодателство, които е квалифицирал като нередност по смисъла на закона и на т. 36 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г. за понятието „нередност“. При определянето на едно действие или бездействие на стопански субект като „нередност“ по смисъла на т. 36 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г. /преди Регламент 1083/2006 г./ следва да се вземат предвид три елемента от обективна страна: 1.) Доказано нарушение на разпоредба на общностното право или на националното право, произтичащо от действие или бездействие на стопански субект; 2.) Доказано нанасяне на вреда на общия бюджет на ЕС, като се отчете неоправдан разход в общия бюджет; 3.) Доказана причинна връзка между нарушението и вредата. Целта на налагане на посочените финансови корекции е визирана в чл. 71, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, а именно – да се постигне или възстанови ситуацията при която всички разходи, сертифицирани пред Европейската комисия да са в съответствие на приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Следва да се посочи, че финансова корекция не е санкция /в този смисъл чл. 4 от Регламент (ЕО Е.) № 2988/95, решение от 26.05.2016 г. по съединени дела С-260/14 и С-261-14, решение С-158/08 СЕС, С-341/2013, С-599/13 на СЕС, в които се посочва, че задължението за връщането на облага, недължимо получена чрез нередност, не представлява санкция, а последица от установяване, че условията, необходими за получаване на облагата, произтичащи от правовата уредба на Съюза, не са били спазени, като по този начин получената облага се явява недължима./

В конкретния случай по изложените съображения не се установяват предпоставките, установени с посочените по-горе нормативни актове, за налагане на финансова корекция, поради което решението на УО е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

По изложените съображения жалбата се явява основателна, поради което оспореният административен акт, следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от жалбоподателя за присъждане на сторените съдебноделоводни разноски, както и на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 1 вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуалния кодекс /ГПК/ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ вр. чл. 25, ал. 2 вр. ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ и тълкувателно решение № 5 от 13.05.2010г. на Върховния административен съд по тълкувателно дело № 3/2009г. съдът следва да осъди Министерството на образованието и науката – юридическото лице, в чиято структура се намира органът ответник, да заплати на Институт по механика – Б. направените от него по делото разноски в размер на 927,76 лв. /деветстотин двадесет и седем лева и седемдесет и шест стотинки/, от които, предвид действителната правна и фактическа сложност на делото, ангажираните в производството доказателства и обстоятелството, че по делото е проведено едно открито съдебно заседание, юрисконсултско възнаграждение в размер от 250 лв. /двеста и петдесет лева/ съгласно чл. 25, ал. 2 вр. ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ и 677,76 лв. /шестстотин седемдесет и седем лева и седемдесет и шест стотинки/ заплатена от жалбоподателя държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Институт по механика – Б., с адрес: [населено място], [улица], бл. № 4, представляван от П. Д. – директор, Решение № 09-75/13.10.2020 г. на Ръководителя на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 в качеството му на управляващ орган /УО/, с което се установява нередност и се определя финансова корекция в размер на 10 на сто от предоставената финансова подкрепа от ЕСИФ по проект BG05M2OP001-1.002-0011 „Изграждане и развитие на Център за Компетентност по М. и чисти технологии М. /М., I., R., A., C. technologies“, финансиран по Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 г. /ОПНОИР/ за обществена поръчка с предмет: „Доставка, инсталиране, въвеждане в експлоатация и обучение на мултимодулна платформа за наномеханика /трибоиндентор“, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Министерството на образованието и науката да заплати на Институт по механика – Б., с адрес: [населено място], [улица], бл. № 4, представляван от П. Д. – директор, 927, 76 лв. /деветстотин двадесет и седем лева и седемдесет и шест стотинки/, представляващи разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: